

sel til Hædersmedaillen for 25 Aars Tjeneste, og meent, at det skulde være ad den Vej, vi skulde komme til en Forbedring af vore Underclassers Kaar, saa maa jeg besvare det benægtende; thi jeg antager det ikke for den rigtige Vej, og jeg skal med saa Ord tillade mig at udvikle mine Grunde derfor. Hædersmedaillen for 25 Aar er en aldeles særegen Institution for Marinen; den er oprindeligt stiftet alene for Haandværkere, paa en Tid, hvor Haandværkerne vare bundne til Tjenesten for 20 Aar, og man ønskede, at stille Noget op for dem, hvorved de duedige, som man ønskede at beholde i Tjenesten, kunde faae Lyst til at tjene endnu i 5 Aar, og der ved erhverve sig Hæderstegnet og den dertil knyttede Gratification. Den er stiftet paa en Tid, da Hæderstegn var noget Doveridentligt, nemlig i Aaret 1801, da der ikke gaves andet Hæderstegn til at bære end netop Medaillen af 2den April og de øvrige store Ordner i Landet, hvorom der ikke var Spørgsmaal her. Denne Medaille var altsaa en stor Udmærkelse, og den blev knyttet til 25 Aars ikke alene god Tjeneste, men ulastelig og roes værdig Opsørsel, og Statutterne ere endog saa strenge, at det paa ingen Maade kan siges, at den, som ikke bærer Hædersmedaillen, derfor ikke skulde have tjent godt; det er tværtimod Tilfældet, at der findes mange, meget respectable og duedige Folk, som desuagtet af en eller anden Grund ikke have erhvervet den. Der er endvidere ved denne Hædersmedaille at bemærke, at den ikke ubelukkende er stiftet for Underofficerer, men ogsaa for Menige, og den store Masse af Haandværkerne er i Almindelighed Menige, de have kun meget faa Underofficerer. Hædersmedaillen gives i Reglen til Haandværkere af 1ste Klasse, af den simple Grund, at de i Almindelighed efter 25 Aars Tjeneste rykke op i 1ste Klasse; men den kan ogsaa gives til 2den Klasse, den kan gives til heelt befarnede Constabler og Matroser, og; da det saaledes ikke ubelukkende er Underofficerer, der faae den, saa er det ikke den Vej, vi skulle gaae, for at forbedre Underofficerernes Kaar. Endelig er der endnu en Grund, som jeg troer bør lægges i Vægtstaaen, nemlig, at den dertil knyttede

Gratification af 10 Rd. aarlig ikke kan betragtes som en Forhøielse i Lønnen; det er virkelig ikke Andet end en Gratification; thi, vel at mærke, de beholde den til deres Dødsdag. Statutterne sige rigtignok kun, at de beholde den, saalange de staae i Søetatens Tjeneste, og den Bestemmelse er fornyet ved det kongelige aabne Brev af 11te Juni 1843; men paa den Tid gik de ind i Invaldecompagniet, naar de ikke længere kunde staae i Søetatens Tjeneste, og deres Arbejde var da frivilligt, og Gratificationen var altsaa i Realiteten en Pension, som de beholdt uafhængig af den Pension, de allerede i Forveien havde erholdt; men hvad mere er, de Folk, som vælge at pensioneres efter Loven af 9de April 1851, og som altsaa træde ud af Søetatens Tjeneste, og gaae over blandt Statens Pensionister, beholde ogsaa denne Gratification, uafhængig af den dem iøvrigt tilkommende Pension. Jeg troer, at disse Grunde maae være tilstrækkelige til at vise, at vi ikke ad denne Vej kunne forbedre vore Underofficerers Kaar, og, naar man ikke allerede strax har begyndt paa at forbedre disse i Lighed med, hvad der er skeet med Hensyn til Armeen, da er Grunden dertil, som sagt, hovedsagelig den, at man ønskede at knytte dette til den Organisationsplan, som nu er under Arbejde, og fordi jeg virkelig, uden dermed at ville sige, at vore Folk ere meget godt stillede, troer, at de i Reglen ere bedre stillede end Armeens Underofficerer.

**Gram:** Jeg kan ikke Andet end takke den høitærede Marineminister for det velvillige Svar, han har givet mig paa min Forespørgsel. Imidlertid tør jeg dog tillade mig endnu at gjøre nogle faa Bemærkninger eller rettere sagt to Spørgsmaal. Det første er, om den høitærede Marineminister ikke kunde stille os i Udbyg, naar denne Organisationsplan kunde komme istand, saa at den Forbedring i Bedkommendes Kaar, som han har tiltankt dem, og som jeg veed han gjerne vil gjennemføre, kunde komme frem, saa at Bedkommende dog kunde vide, naar deres Kaar vilde blive forbedrede. Det andet Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at gjøre, angaaer Medaillen: Den høitærede Minister har bemærket, at den